

På vei inn i den personlige intuisjon - del 6

Å SNU PÅ FLISA - LARRY POONS OG MEG

Jeg stjeler når det er verd det. [Larry Poons](#) er verd å stjele fra, men jeg snur jo alltid på flisa.

Nei, jeg har aldri vært på Flisa i Solør, heller aldri snudd og kjørt tilbake derfra heller. Jeg mener noe helt annet.

Språkrådet:

"Vi kan truleg straks utelukka at det handlar om å snu på Flisa, endå Flisa var endestasjon på jarnbanen i si tid. Vi trur heller det kan handla om takteking: Når ein la flistak i gamle dagar, var det viktig å leggja flisa rett veg, så det hende vel at ein laut snu på flisa. Vi held ein knapp på denne forklaringa."

For meg er det ikke takteking heller, men [Larry Poons](#).

Jeg oppdaget Poons når jeg så dokumentarfilmen "[The Price of Everything](#)", en av de viktigste dokumentarene om kunstindustrien jeg noensinne har sett.

I denne dokumentaren står han og maler i sitt atelier med lerret oppspent rundt alle veggene (med unntak av inngangsdøren tror jeg).

Dette er et "immerge" rom, ikke digitalt via projektorer, men et fysisk lerret og fysisk maling.

Når han var ferdig skar han ut de bildene som utkrystalliserte seg.

Den ideen stjeler jeg tenkte jeg umiddelbart, men jeg "snur på flisa" tenkte jeg. Så tenkt, så gjort.

Det ble åtte malerier malt digitalt, der jeg flyttet en søyle skåret ut fra det første bilde ytterst på høyre side, over til venstre side på det neste bilde. Slik fortsatte jeg, og resultatet var at jeg etter å ha malt åtte bilder på denne måten, kunne jeg sette alle sammen til en LP (= Long Painting).

Gjennom å gjøre dette også med å skjære venstre side fra det første bilde over til høyre side på den venstre side av det siste bildet- så fikk jeg en "loop" (løkke/sammenknytning) av alle bildene.

Derfor har jeg kalt bildene "1st LP - the Loop".

Disse 8 bildene med hver sine trykkplater har jeg også da kunnet omgjøre til et videoformat der de går som en "Loop".

[Den ikoniske musikeren, komponisten og produsenten, HP Gundersen har så satt en komposisjon til denne videoen, spilt på Mellotron.](#)

Den andre kunstvideoen er om Monica E. Schiølde som når jeg møtte henne, sov med en pustemaske. For meg så pustemasken ut som en pilotmaske. Jeg kalte derfor kunstvideoen for Love Pilot #9.

Denne videoen er laget på en helt annen måte enn den første - litt mer "punkete".

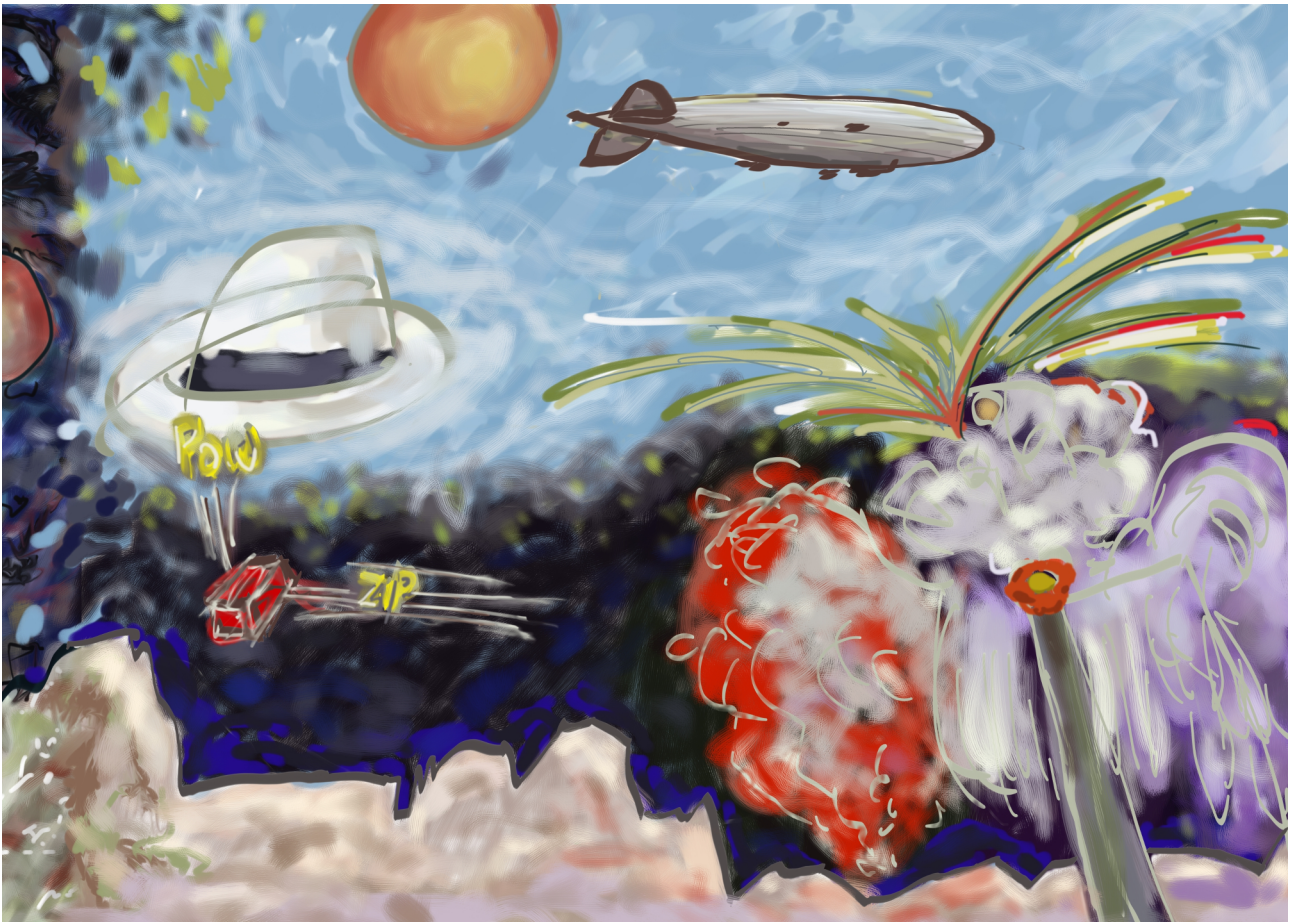
Musikken er en improvisasjon på [Theremin](#), av [Cecilie Leganger](#). Hun er en tidligere verdensberømt håndballspiller - nå en genial komponist og musiker.

Dette digitale maleriet har to elementer.

Det første er et fugleskremsel jeg fant i de "dødes by" i Cairo, utenfor et mausoleum som huset khediv Tawfik og hans familie. Tawfik var sønnen til khedive Ismail som sto bak byggingen av Suezkanalen.

Det andre elementet kom etter at kjøkkenvasken i leiligheten sprakk. Da kjøpte vi en vask i metall. Etter jeg hadde kjøpt noe frukt og grønnsaker skulle jeg vaske disse i vann. Jeg ble så fasinert over hvordan de fløt i vannet i den nye vasken, at jeg laget et stilleben av disse.

Dette andre digitale maleriet inneholder visuelle signaturer til fire avdøde personer som jeg har et sterkt forhold til.

Disse er:

[George Herriman](#) (1880–1944) som stod bak den fantastiske tegneserien [Krazy Kat](#). Picasso var svært opptatt av Krazy Kat, og både Charles M. Schulz (tegneserien Knøttene) og Bill Watterson (Tommy og Tigeren) var inspirert av Herriman og Krazy Kat. Her er "signaturen en murstein som musen Ignatz alltid kaster etter Krazy Kat som igjen er dypt forelsket i Ignatz.

Signaturen den hvite hatten tilhører [Tom Wolfe](#) (1930-2018) som og står bak det som blir kalt "the new journalism" som tar bort journalistens ideal "objektiviteten", og setter journalisten selv der istedenfor. Wolfes mest kjente bok er nok "The Electric Kool-Aid Acid Test" om Ken Kesey og the Merry Pranksters (som Beatles har foreviget i Magical Mystery Tour). For meg er hans viktigste bok likevel "The Painted Word" - en tidlig kritikk av stjerne-kuratorer og investeringsgaloppen i kunstindustrien.

[Hunter S. Thompson](#) (1937-2005) var og en av de legendariske journalistene. Han kalte sin versjon av "New Journalism" for "Gonzo Journalism". Når han tok sitt liv i 2005 hadde han før det ønsket at hans aske skulle bli skutt opp fra en kanon og spredd over området. Johnny Depp som var en god venn av Hunter, betalte rundt 3 millioner dollar for at det skulle skje. Derfor er Hunter S. Thompsons signatur den oppskytingen fra en kanon.

Den eneste journalist i Norge jeg vet om som omtaler seg selv som Gonzo-journalist er [Eskil Engdal](#) i Dagens Næringsliv.

Den siste er [Phil May](#) (1944-2020), vokalisten i [The Pretty Things](#).

Jeg var sammen med Phil og hans daværende kone Electra i Luxor over en uke der vi først siste dag fant ut vi begge var kunstnere.

Han grunnla The Pretty Things under tiden på Sidcup kunstscole i 1963 sammen med gitaristen Dick Taylor som da hadde forlatt bandet The Rolling Stones.

Pretty Things skapte og verdens første rockeopera, [S.F. Sorrow](#) der konen til Sorrow til slutt dør i Hindenburg ulykken. Phil tegnet og coveret til LPen, og der befinner det seg en Zeppelin - derfor fikk han den visuelle signaturen her, en Zeppeliner.

[Dette bildet er og grunnlag for en kunstvideo, men ikke på en slik måte som den andre videoen.](#) Her har jeg beholdt hovedmotivet, og så forandret forskjellige lag for hvert bilde - da et digitalt kunstverk har mulighet til forskjellige lag en kan benytte.

Det er alltid prosessen, eller hva utgangspunktet som avgjør om jeg velger "enkle" og "råere" virkemidler for videoredigering, som her - eller den mer kompliserte prosessen som i forrige kunstvideo.

[Den improvisasjonen Cecilie gjorde en natt i Bøvågen,](#) var jeg umiddelbart klar over ved første høring at jeg hadde funnet et lydbilde som passet, eller ikke bare "passet", men gav det trøkket jeg mente ville løfte Lovepilot ytterligere!